

UPDATE

HANDHAVING

maart_2022

Onder redactie van:

Chantal van Mil

Advocaat
024 - 381 83 12
c.van.mil@hekkelman.nl

1. Hoogte dwangsom niet deugdelijk gemotiveerd: verwijzing naar beleid onvoldoende

ABRvS 2 maart 2022, ECLI:NL:RVS:2022:638

Verwijzing naar protocol van de beleidsnotitie onvoldoende, omdat daarin is aangegeven dat het niet uitputtend is bedoeld en ook is aangegeven dat er in het besluit altijd een deugdelijke motivering over de hoogte van gekozen bedragen opgenomen moet worden. Strijd met het evenredigheidsbeginsel ex artikel 5:32b lid 3 Awb.

[lees verder...](#)

2. Digitaal indienen bezwaarschrift

ABRvS 16 maart 2022, ECLI:NL:RVS:2022:767

In besluit is verwezen naar mogelijkheid digitaal indienen bezwaarschrift. College had mailberichten moeten opvatten als bezwaarschrift. LOD staat dus niet in rechte vast.

[lees verder...](#)

3. Nieuwe evenredigheidstoets (1)

ABRvS 16 maart 2022, ECLI:NL:RVS:2022:763

Niet beoordeeld waarom intrekking verleende toestemming in dit geval een passende en noodzakelijke maatregel was. Gebrek wordt gepasseerd met toepassing van 6:22 Awb.

[lees verder...](#)

4. Nieuwe evenredigheidstoets (2)

ABRvS 23 maart 2022, ECLI:NL:RVS:2022:850

Geschiktheid, noodzakelijkheid en evenwichtigheid. LOD in dit geval een passende en noodzakelijke maatregel. Organiseren van kroegentochten valt onder verbodsbepaling van artikel 2.50, lid 1, aanhef en onder a, van de APV.

[lees verder...](#)

5. Bevoegd gezag is niet zonder meer verplicht af te zien van handhavend optreden bij concreet zicht op legalisatie

ABRvS 23 maart 2022, ECLI:NL:RVS:2022:800

Bevoegd gezag is bij concreet zicht op legalisering niet zonder meer verplicht om af te zien van handhavend optreden. In dat geval zal het bevoegd gezag nog steeds een afweging moeten maken tussen alle betrokken belangen, waarbij het bevoegd gezag rekening zal moeten houden met de omstandigheden van het concrete geval. I.c. besloten om handhavend op te treden. College mocht dit op grond van belangenafweging doen.

[lees verder...](#)

6. Afzien van kosten verhaal: nadelige gevolgen onevenredig tot de daarmee te dienen doelen

ABRvS 30 maart 2022, ECLI:NL:RVS:2022:936

Hangende beroep is ingevolge artikel 5:31c lid 1 Awb van rechtswege beroep ontstaan tegen kostenverhaalsbeschikking. Rb. heeft dat beroep ten onrechte niet beoordeeld. Uitoefening van bestuursdwang en kostenverhaal gaan als regel samen.

College heeft eerder aangeboden om bij hoge uitzondering, gelet op de persoonlijke omstandigheden, af te zien van verhaal van wegsleep- en opslagkosten en zou deze kosten voor eigen rekening nemen. Dit aanbod is niet geaccepteerd. College heeft aangegeven dat hij appellant niet in financiële problemen wil brengen en dat hij nader in beraad zal gaan over deze kosten. Appellant wijst er verder op dat sprake is van niet aangeboren hersenletsel en syndroom van Asperger.

Gelet op omstandigheden, hoogte kosten en financiële situatie van appellant, zijn de nadelige gevolgen van het kostenverhaal onevenredig tot de daarmee te dienen doelen en had het college aanleiding moeten zien af te zien van kostenverhaal.

[lees verder...](#)

1. Hoogte dwangsom niet deugdelijk gemotiveerd: verwijzing naar beleid onvoldoende

ABRvS 2 maart 2022, ECLI:NL:RVS:2022:638

Hoogte dwangsom niet deugdelijk gemotiveerd. Verwijzing naar protocol van de beleidsnotitie onvoldoende, omdat daarin is aangegeven dat het niet uitputtend is bedoeld en ook is aangegeven dat er in het besluit altijd een deugdelijke motivering over de hoogte van gekozen bedragen opgenomen moet worden. Strijd met het evenredigheidsbeginsel ex artikel 5:32b lid 3 Awb.

4.2. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen, bijvoorbeeld in de uitspraak van 15 september 2021, ECLI:NL:RVS:2021:2060, heeft het opleggen van een last onder dwangsom ten doel de overtreder te bewegen tot naleving van de voor hem geldende regels. Van de dwangsom moet een zodanige prikkel uitgaan dat de opgelegde dwangsom wordt uitgevoerd zonder dat een dwangsom wordt verbeurd.

4.3. Het college stelt terecht dat het aan het bestuursorgaan is om een afweging van de belangen te maken en de hoogte van de dwangsom te bepalen. Daarbij heeft het college in redelijkheid de beleidsnotitie als uitgangspunt kunnen nemen. Het protocol van de beleidsnotitie heeft als doel het bieden van een leidraad bij het bepalen van de hoogte van de dwangsom en het maximaal te verbeuren bedrag en maakt voor illegale bebouwing onderscheid tussen overtredingen met de kwalificatie licht, matig en

ernstig. Dit laat naar het oordeel van de Afdeling echter onverlet dat in dit geval de hoogte van de dwangsommen onvoldoende is gemotiveerd met de enkele verwijzing naar het protocol.

Daarbij acht de Afdeling van belang dat in het protocol is aangegeven dat het niet uitputtend is bedoeld en dat daarin ook is aangegeven dat er in het besluit altijd een deugdelijke motivering over de hoogte van gekozen bedragen opgenomen moet worden. Een dergelijke motivering ontbreekt in de besluiten van 11 maart 2019 en 26 november 2019. Gelet op het voorgaande heeft de rechtbank terecht overwogen dat zonder een nadere motivering sprake is van strijd met het evenredigheidsbeginsel van artikel 5:32b, derde lid, van de Awb.

Het betoog slaagt niet.

2. Digitaal indienen bezwaarschrift

ABRvS 16 maart 2022, ECLI:NL:RVS:2022:767

In besluit is verwezen naar mogelijkheid digitaal indienen bezwaarschrift. College had mailberichten moeten opvatten als bezwaarschrift. LOD staat dus niet in rechte vast.

8.4. De Afdeling kan het standpunt dat voor het indienen van een bezwaarschrift de elektronische weg in de zin van artikel 2:15 van de Awb niet is opengesteld, niet volgen. In de last onder dwangsom is namelijk vermeld: “U kunt uw bezwaarschrift ook digitaal indienen via www.alphen-chaam.nl/bezwaar.”

De last onder dwangsom is op 19 december 2018 per post en per e-mailbericht naar [appellant] verzonden. Naar aanleiding van dit e-mailbericht van de behandelend ambtenaar heeft [appellant] op dezelfde dag en de dag erna, dus binnen de bezwaartermijn, meerdere mailberichten naar de behandelend ambtenaar teruggezonden. Omdat uit de inhoud van de mailberichten van [appellant] volgt dat hij het niet eens is met de last onder dwangsom, had het college de mailberichten moeten opvatten als een bezwaarschrift tegen dit besluit. Het college had deze mailberichten ook als zodanig uit een oogpunt van zorgvuldigheid moeten doorzenden naar het hiertoe aangewezen

e-mailadres. Hierbij is van belang dat de behandelend ambtenaar het besluit mede per e-mail naar [appellant] heeft gezonden en dat [appellant] in reactie hierop meerdere e-mails heeft teruggestuurd, waaruit duidelijk volgt dat hij tegen het besluit, zoals tegen de hierin opgenomen begunstigingstermijn, opkomt. De behandelend ambtenaar heeft hierop gereageerd zonder [appellant] te wijzen op het aangewezen e-mailadres voor het indienen van een bezwaarschrift. Onder deze omstandigheden kon het college er niet vanuit gaan dat [appellant] geen bezwaarschrift tegen de last onder dwangsom heeft ingediend en gold een doorzendingplicht.

Het voorgaande leidt tot de conclusie dat [appellant], anders dan de rechtbank heeft overwogen, aannemelijk heeft gemaakt dat hij binnen de bezwaartermijn bezwaar heeft gemaakt tegen de last onder dwangsom. De last onder dwangsom staat dus niet in rechte vast.

3. Nieuwe evenredigheidstoets (1)

ABRvS 16 maart 2022, ECLI:NL:RVS:2022:763

Nieuwe evenredigheidstoets. Niet beoordeeld waarom intrekking verleende toestemming in dit geval een passende en noodzakelijke maatregel was. Gebrek wordt gepasseerd met toepassing van 6:22 Awb.

Heeft de korpschef redelijkerwijs gebruik kunnen maken van de bevoegdheid om de toestemming in te trekken?

5.3. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (onder meer de uitspraak van 18 maart 2015, ECLI:NL:RVS:2015:865), heeft artikel 7, vijfde lid, van de Wpbr gelet op de bewoordingen ervan, geen imperatief karakter. Dit verplicht de korpschef daarom niet om, als zich omstandigheden voordoen of feiten bekend worden op grond waarvan de toestemming niet zou zijn verleend, de toestemming voor tewerkstelling bij een beveiligingsorganisatie in te trekken. Bij deze beoordeling bestaat dus ruimte voor een belangenafweging.

5.4. Zoals hiervoor is overwogen, kunnen bij de toetsing van een besluit aan artikel 3:4, tweede lid, van de Awb, de geschiktheid, de noodzakelijkheid en de evenwichtigheid een rol spelen.

5.5. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 23 februari 2022, ECLI:NL:RVS:2022:564) is het besluit om de toestemming in te trekken een belastend besluit. Het intrekken van de verleende toestemming is een bestuursrechtelijke maatregel, die het maatschappelijk belang dat gediend is bij een betrouwbare veiligheidszorg ondersteunt. Daarvoor is van belang dat degenen die in de beveiliging werkzaam

zijn betrouwbaar zijn en blijven. De Afdeling acht intrekking van de verleende toestemming op zichzelf geen onredelijk middel om het bovenstaande doel te bereiken. Daarbij blijft echter wel van belang dat de maatregel is afgestemd op een individueel geval. De korpschef dient daartoe te motiveren waarom de gekozen maatregel in het specifieke geval, een passende en noodzakelijke maatregel is.

Bij de beoordeling van de noodzakelijkheid van de maatregel staat de vraag centraal of de maatregel noodzakelijk is om het doel te bereiken. Als het antwoord op die vraag is dat het gewenste doel van een betrouwbare veiligheidszorg ook kan worden bereikt met een minder ingrijpende maatregel dan intrekking van de toestemming, dan is dat laatste niet noodzakelijk. Als een keuze mogelijk is tussen meer geschikte maatregelen, dan moet op basis van deze toets die maatregel worden gekozen die de belanghebbenden het minst belast.

5.6. Een dergelijke beoordeling heeft de korpschef in dit geval niet gemaakt. Uit het bestreden besluit volgt niet dat de korpschef heeft beoordeeld en gemotiveerd waarom intrekking van de verleende toestemming in dit geval een passende en noodzakelijke maatregel was. De enkele constatering dat de toestemming wordt ingetrokken omdat de betrouwbaarheid niet

meer boven iedere twijfel is verheven en dat de korpschef belang heeft bij een betrouwbare veiligheidszorg, is daartoe onvoldoende.

5.7. De Afdeling ziet aanleiding om dit motiveringsgebrek met toepassing van artikel 6:22 van de Awb te passeren. Voor zover [appellant] heeft aangevoerd dat hij over de benodigde kwalificaties beschikt, heeft de korpschef in de schriftelijke reactie en op de zitting terecht opgemerkt dat dit niet in geschil is. Dat [appellant] over de vereiste bekwaamheid beschikt biedt geen aanknopingspunt voor het oordeel dat de intrekking van de toestemming niet passend en noodzakelijk was. [appellant] verschilt in zoverre niet van anderen aan wie de korpschef alleen het ontbreken van de ingevolge artikel 7, vierde lid, van de Wpbr vereiste betrouwbaarheid heeft tegengeworpen en niet ook het ontbreken van de eveneens ingevolge dat artikellid vereiste bekwaamheid. Voor zover [appellant] aanvoert dat volstaan had moeten worden met een schriftelijke waarschuwing, heeft de korpschef op de zitting terecht opgemerkt dat [appellant] in het verleden eerder is gewaarschuwd. De Afdeling wijst in dit verband op dat wat hiervoor, onder 4.5, is overwogen.

Anders dan [appellant] stelt, betekent de intrekking van de toestemming niet dat hij gedurende acht jaar na de incidenten geen toestemming meer kan krijgen. Volgens paragraaf 3.3. van de beleidsregels is de periode die in acht moet worden genomen bij de toepassing van het bepaalde onder b afhankelijk van de omstandigheden van het geval. Die periode kan echter nooit langer zijn dan acht jaar. Dat is dus een maximale termijn. Ten tijde van de besluitvorming heeft de korpschef zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen, dat [appellant] onvoldoende betrouwbaar is. Bij een nieuwe aanvraag kan de korpschef een nieuwe afweging maken. Ter zitting bij de Afdeling is gebleken dat de korpschef inmiddels voor [appellant] toestemming heeft verleend om beveiligingswerkzaamheden te verrichten.

Gelet op het voorgaande is de Afdeling van oordeel dat de korpschef zich op het standpunt heeft kunnen stellen dat de intrekking van de toestemming een passend en noodzakelijk middel was. Dit betekent dat niet met een minder ingrijpend middel dan intrekking van de toestemming kon worden volstaan.”

Zie ook: ABRvS 23 februari 2022, ECLI:NL:RVS:2022:564

4. Nieuwe evenredigheidstoets (2)

ABRvS 23 maart 2022, ECLI:NL:RVS:2022:850

Nieuwe evenredigheidstoets. Geschiktheid, noodzakelijkheid en evenwichtigheid. LOD in dit geval een passende en noodzakelijke maatregel. Organiseren van kroegentochten valt onder verbodsbepaling van artikel 2.50, lid 1, aanhef en onder a, van de APV.

4.2. Ultimate Party biedt haar diensten aan op een website en in folders die in hotels in Amsterdam verkrijgbaar zijn. Klanten moeten zich digitaal aanmelden. Zij brengt haar diensten niet onder de aandacht van voorbijgangers op of aan de openbare weg, maar deze worden wel verleend op de openbare weg. Zij bestaan uit het begeleiden van groepen van de ene naar de andere kroeg. Daarbij lopen de groepen over de openbare weg. De begeleider wijst de weg en zorgt ervoor dat de groep bij elkaar blijft. Dat de begeleider, zoals Ultimate Party stelt, onderweg geen uitleg of toelichting geeft bij wat de groep op straat tegenkomt, betekent niet dat de begeleider niet als gids kan worden aangemerkt. Ook uit het nieuwe beleid, dat pas na het besluit op bezwaar in werking is getreden en hierop dus niet van toepassing is, onderscheid wordt gemaakt tussen een rondleiding met een gids en begeleiding van een groep volgt niet dat deze kroegentochten niet onder de verbodsbepaling vallen. Kern van de diensten van Ultimate Party is het verlenen van rondleidingen in de openbare ruimte. De rechtbank heeft terecht geoordeeld dat het organiseren van kroegentochten onder de verbodsbepaling van artikel 2.50, eerste lid, aanhef en onder a, van de APV valt. Het college was bevoegd om de last onder dwangsom op te leggen.

6. Op 7 juli 2021, ECLI:NL:RVS:2021:1468,

hebben de staatsraden advocaat-generaal mr. R.J.G.M. Widdershoven en mr. P.J. Wattel (hierna: de AG's) een conclusie genomen over de vraag met welke intensiteit de bestuursrechter bestuurlijke maatregelen moet toetsen en wat daarbij de betekenis is van het evenredigheidsbeginsel.

6.1. In de uitspraak van 2 februari 2022, onder 7.10 (ECLI:NL:RVS:2022:285), heeft de Afdeling aan de hand van die conclusie overwogen dat als de beroepsgronden daartoe aanleiding geven, de bestuursrechter de (uitkomst van de) belangenafweging die ten grondslag ligt aan besluiten zal toetsen aan de norm die is neergelegd in artikel 3:4, tweede lid, van de Awb. De bestuursrechter zal daarbij niet langer het willekeurcriterium voorop stellen. De toetsing aan het evenredigheidsbeginsel is afhankelijk van een veelheid van factoren en verschilt daarom van geval tot geval. Geschiktheid, noodzakelijkheid en evenwichtigheid spelen daarbij een rol, maar de toetsing daaraan zal niet in alle gevallen op dezelfde wijze (kunnen) plaatsvinden. Zo maakt het verschil of het gaat om een algemeen verbindend voorschrift, een ander besluit van algemene strekking of een beschikking en ook of het gaat om een belastend besluit, een begunstigend besluit of een besluit met een hybride karakter. De intensiteit van de toetsing aan het evenredigheidsbeginsel wordt bepaald door onder meer de aard

en de mate van de beleidsruimte van het bestuursorgaan, de aard en het gewicht van de met het besluit te dienen doelen en de aard van de betrokken belangen en de mate waarin deze door het besluit worden geraakt. Naarmate die belangen zwaarder wegen, de nadelige gevolgen van het besluit ernstiger zijn of het besluit een grotere inbreuk maakt op fundamentele rechten, zal de toetsing intensiever zijn.

6.2. De last onder dwangsom is een belastend besluit. Bij de toepassing van de bevoegdheid daartoe komt het college beleidsruimte toe, die het college heeft neergelegd in het Beleid. Doel van het Beleid is om de toegenomen drukte in het Wallengebied en de daarmee gepaard gaande overlast voor bewoners en ondernemers in dat gebied te verminderen.

Met het ontheffingsstelsel voor groepen onder begeleiding kan enige controle plaatsvinden over de omvang van het aantal

groepen en de overlast die deze met zich brengen. Dat is ook zo als geen plafond voor het maximum aantal ontheffingen geldt, zoals in dit geval. Een last onder dwangsom kan een geschikt middel zijn om de drukte tegen te gaan.

6.3. De last onder dwangsom is in dit geval een passende en noodzakelijke maatregel. Eerdere afspraken over het terugdringen van de overlast hebben blijkens de buurtenquête Centrum niet het gewenste effect opgeleverd. Voorts kunnen de kroegtochten ook op een andere manier worden georganiseerd. In plaats van grote groepen die onder begeleiding van kroeg naar kroeg lopen, kunnen kleinere groepen of individuen aan de hand van een app van Ultimate Party de kroegtochten afleggen. Dat op die manier het doel van het Beleid niet wordt bereikt, heeft Ultimate Party niet aannemelijk gemaakt.

5. Bevoegd gezag is niet zonder meer verplicht af te zien van handhavend optreden bij concreet zicht op legalisatie

ABRvS 23 maart 2022, ECLI:NL:RVS:2022:850

Bevoegd gezag is bij concreet zicht op legalisering niet zonder meer verplicht om af te zien van handhavend optreden. In dat geval zal het bevoegd gezag nog steeds een afweging moeten maken tussen alle betrokken belangen, waarbij het bevoegd gezag rekening zal moeten houden met de omstandigheden van het concrete geval. I.c. besloten om handhavend op te treden. College mocht dit op grond van belangenafweging doen.

10.2. Zoals de rechtbank met juistheid heeft overwogen, is het bevoegd gezag bij een concreet zicht op legalisering niet zonder meer verplicht om af te zien van handhavend optreden. In dat geval zal het bevoegd gezag nog steeds een afweging moeten maken tussen alle betrokken belangen, waarbij het bevoegd gezag rekening zal moeten houden met de omstandigheden van het concrete geval.

10.3. In de situatie die hier voorligt, heeft het college zo'n afweging gemaakt en heeft het college besloten om handhavend op te treden.

Daarbij heeft het college in aanmerking genomen dat de overtreding mogelijk ziet op een forse overschrijding van de vergunde innamecapaciteit van dierlijke mest. Het college heeft het niet wenselijk geacht om het ophogen van de maximale doorzet van 36.500 ton naar 72.000 ton dierlijke mest per jaar feitelijk al toe te staan, vooruitlopend op de wijziging van de omgevingsvergunning die [bedrijf] heeft aangevraagd.

Daarbij heeft het college gewezen op klachten over geuroverlast door omwonenden. Aan het ter inzage gelegde ontwerpbesluit, dat strekt tot wijziging van de voor [bedrijf] geldende omgevingsvergunningen milieu, zijn daarom ook nieuwe geurvoorschriften verbonden. De naleving van die voorschriften kan nog niet worden afgedwongen zolang het gaat om een ontwerpbesluit. Ook dit heeft het college van belang geacht. Bij de beslissing om niet op de aangevraagde wijziging vooruit te lopen, heeft het college tot slot ook de voorgeschiedenis in aanmerking genomen, waarbij het college van belang heeft geacht dat het bevoegd gezag al vaker handhavend heeft moeten optreden in verband met de mestverwerking op het perceel.

De rechtbank heeft geoordeeld dat het college op basis van deze afweging van belangen heeft kunnen besluiten om handhavend op te treden. De Afdeling volgt de rechtbank daarin. Dit betoog slaagt daarom niet.”

6. Afzien van kosten verhaal: nadelige gevolgen onevenredig tot de daarmee te dienen doelen

ABRvS 30 maart 2022, ECLI:NL:RVS:2022:936

Hangende beroep is ingevolge artikel 5:31c lid 1 Awb van rechtswege beroep ontstaan tegen kostenverhaalsbeschikking. Rb. heeft dat beroep ten onrechte niet beoordeeld. Uitoefening van bestuursdwang en kostenverhaal gaan als regel samen.

College heeft eerder aangeboden om bij hoge uitzondering, gelet op de persoonlijke omstandigheden, af te zien van verhaal van wegsleep- en opslagkosten en zou deze kosten voor eigen rekening nemen. Dit aanbod is niet geaccepteerd. College heeft aangegeven dat hij appelland niet in financiële problemen wil brengen en dat hij nader in beraad zal gaan over deze kosten. Appelland wijst er verder op dat sprake is van niet aangeboren hersenletsel en syndroom van Asperger.

Gelet op omstandigheden, hoogte kosten en financiële situatie van appelland, zijn de nadelige gevolgen van het kostenverhaal onevenredig tot de daarmee te dienen doelen en had het college aanleiding moeten zien af te zien van kostenverhaal.

4.2. Hangende het beroep tegen het besluit van 5 februari 2019 is ingevolge artikel 5:31c, eerste lid, van de Awb van rechtswege beroep ontstaan tegen het besluit van 24 mei 2019. De rechtbank heeft ten onrechte dat beroep niet beoordeeld. De aangevallen uitspraak dient in zoverre te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling het beroep tegen het besluit van 24 mei 2019 beoordeelen.

4.3. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (bijvoorbeeld recent in de uitspraak van 22 december 2021, ECLI:NL:RVS:2021:2896) gaan als regel uitoefening van bestuursdwang en kostenverhaal samen. Voor het maken van een uitzondering hierop kan aanleiding bestaan als de aangeschrevene geen verwijt valt te maken over

de ontstane situatie en als bij het ongedaan maken van de strijdige situatie het algemeen belang in die mate is betrokken, dat moet worden geoordeeld dat het onevenredig is om de kosten geheel of gedeeltelijk voor rekening van de aangeschrevene te laten. Ook andere, bijzondere omstandigheden kunnen het bestuursorgaan, in het licht van de ingevolge artikel 3:4, tweede lid, van de Awb vereiste evenredigheid, nopen tot het geheel of gedeeltelijk afzien van het kostenverhaal.

4.4. Het college heeft in een eerder stadium aan [appelland] aangeboden om bij hoge uitzondering, gelet op de persoonlijke omstandigheden, coulancehalve af te zien van het verhaal van de wegsleep- en opslagkosten. Het college zou deze kosten hiermee voor eigen rekening nemen. [appelland]

heeft dit aanbod niet geaccepteerd. Ter zitting heeft het college aangegeven dat hij [appellant] niet in de financiële problemen wil brengen en dat hij na de uitspraak van de Afdeling nader in beraad zal gaan over deze kosten.

[appellant] heeft er in zijn stukken en ter zitting op gewezen dat hij te maken heeft met een aantal voor hem lastige beperkingen. Zo wijst hij erop dat sprake is van niet aangeboren hersenletsel en het syndroom van

Asperger. Ook is er in zijn woorden sprake van geretardeerdheid, waardoor hij voor veel zaken meer tijd nodig heeft.

In het licht van de hierboven genoemde omstandigheden en gezien de hoogte van de kosten en de financiële situatie van [appellant], zijn de nadelige gevolgen van het kostenverhaal onevenredig tot de daarmee te dienen doelen en had het college aanleiding moeten zien af te zien van kostenverhaal.

Het betoog slaagt.